

М1573934

САМІТ-КНИГА
Із книгою – по життю!

Юлія Березко-Камінська

Невідворотне

До сьомої книги української поетеси Юлії Бережко-Камінської «Невідворотне» увійшли нові поезії (2018–2019 рр.) і добірка більш ранніх творів, написаних упродовж 15-ти років (вони подані в новій редакції, в хронологічному порядку і складають другий розділ книги).

Поезія Юлії Бережко-Камінської класична за формою, глибока за змістом, наповнена неперевершеними образами та вражаючою густотою авторської думки, тож неспроста з кожним новим виданням набирає все більшої популярності в Україні.

Метафоричність поетичних рядків Юлії по-особливому перегукується і посилюється ще однією лінією книги – роботами відомого в Україні та Європі фотомайстра, куратора фотовиставок, члена художньої майстерні «Kulturwerkstatt Trier» (Німеччина) Юрія Косіна.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ І

«МАЙ СОБІ ВТІХУ – ТРИМАЙСЯ МОГО КРИЛА».....	4
«Я озираюся – гуде за мною рід»	8
«Бабцю Ярино, далека моя пра-пра! »	10
«Я коси хотіла – щоб довгі і темні».....	11
«Яблуня моєї бабці»	12
«Лебідко-мамо, все з тепла твого»	13
«От і пішла вогненна»	14
«І звідки ти знаєш, скільки тепла по собі залишила осінь? »	15
«Старий годинникарю, розкажи»	16
«Хай буде те, що я Тобі принесу»	17
«Цей світ живе з пришвидшенням»	19
«Вже стільки років заспаний і теплий»	20
ПОВЕРНЕННЯ З ПОЛОГОВОГО (без дитини)	21
«Що з нами, сестро?»	25
«Не вкривай мене хусткою старості, весно ясна»	26
«Я все життя пам'ятав колір неба»	27
«До краю, до кінця пройду, візьму, віддам я»	28
«Я п'ю се літо, як повітря п'ють»	29
«Птахи краси злітаються до нас»	30
«Скипає час на грані літа»	31
«Колись я буду причиною»	32
«Якщо ти знаєш, як потрапити в запростір»	33
«Серпневий недільний ранок»	34
«Стій біля дерева, дивись і стеж»	36
«Цвіте безмежжя золотом гречаним»	37
«Коли я буду з тобою»	38
«Спи, жінко, спи, спи»	40
«Це мій шал. Мій зухвалий замах»	42
«Довірся тиші, ночі і рукам»	43
«Це – таїна. Це – магія проникнень»	44
«Май собі втіху – тримайся мого крила!»	45
«Говори. Говори. Своім голосом напувай»	46
«Ти говорив, говорив, говорив»	47
«Ти мене завойовуєш, як кочівник – по клаптику, по горбочку»	48
«Прийми мене хоч двадцять шостим сном»	49
«Ми сиділи довго й дивились вниз»	50
«Розлите літо по всьому світу»	52
«Так само, як земля, як вигорілі трави»	53
«Літо це, як і все – впаде»	55
«Хай буде трішки осені на цій старій терасі	56
«Ще залишився місяць наді мною»	57
«Це літо – не літо, а жар на льоду»	58

«Ну ось – уже й на дощ, на безкінечний плин»	59
«Дощ не спиняється. Мабуть».....	60
«Засинаю з твоїм іменем на язиці»	62
«Дощ по-осінньому крадеться непомітно»	63
«Так дощ іде, не обрива струни»	64
«До осені – причастя і спокута»	65
«Чи може бути далі щось за це»	67
«Я за собою лишаю право на тишу. Втім»	68
«Думаю про інше – проступаєш ти»	69
«Ще літо вдень, а вечір – від зими»	70
«Бо вже інакше, бо уже не те»	71
«Усе це листя буде на землі»	72
«Сьогодні в ніч осипався горіх»	73
«Світиться листя горіха осінню осяйною»	74
«Святкую тебе. Гортаю твої віки»	75
«Тут магнетична тиша і свята»	76
«Яблук вродило густо. І густо – болю»	78
«Розпорошила осінь вишневі мої сади»	79
«Невже я для тебе уже – назовсім? »	80
«У саду дерев'яних скульптур»	81
«Будеш мене шукати – не промини – все там я»	82
«Я повернулася одна у край залишених химер»	83
«А осінь щедро правила садами»	84
«Там, де знову ти будеш сяюче-молодим»	85
«Ти мною марив. Я ж тобі вродила»	86
«Теракотова осінь взялася іржею, і ще»	87
«Ти триваєш в мені. В неспокійній душі»	88
«Ось тобі сни мої – хочеш – зайти, живи»	90
«Останній жайвір, сполохнувши ніч»	91
«Що тобі – сонце і що тобі – тятива? »	92
«Поговори, П'яцолло, зі мною на пальцях вдосталь».....	93
«О, Кармен! Це остання твоя корида! »	94
«Паризька осінь світла і чужа»	95
«Моє фортеп'яно таки не діждалось мене»	97
«Як ти далеко заплив»	98
«Візьми моє море собі на згадку»	99
«Після тебе я стала старшою»	100
«Недільний ранок. Листя – ані руш»	102
«Інколи хочеться вибрати і втопити	103
«Місто ще трохи – остигне й пірне у дощі»	104
«Страшно стояти на стійці незаскленого балкону»	105
«Навіщо ти пробачаєш мою несилу? »	106
«Той день, що від осені, як останній її листок»	107
«Так рано дощ скляний на віти ліг»	108
«Переживи моє затишшя»	109
«Не нарікаю, що не наречена»	110

«І хто я є в твоїх долонях»	111
«Ще не була в подібній казці»	112
«Забудь усі умовності прощань»	113
«Прощаючись – прощай мене й іди»	114
«Голос – усе, що від тебе мені зосталось»	115
«Ці вулиці... Упоперек і вздовж»	116
«А я і досі подумки стою»	117
«Із часом приходить смирення годити»	118
«У дні, що одні на двох нас»	119
«Спочатку це був поїзд. Потім – дощ»	120
«Так дихаю, так мислю, так живу»	121
«Сосни гойдають сни про ліс у моєму місті»	122
«Куди ж ти кличеш, вічний нелюдим?»	123
«Нездійснене заходить гостро вглиб»	124
«Чи то, може, хтось так звелів»	125
«Якщо я є, о Господи, – то прояви!»	126
«Живу не так, як знаю, – як умію»	127
«Ти справді не бачиш – це твій затонув корабель!».....	126
«Не поглинай мене, море!»	130
«Ти у мені не загоєний»	132
«Ще триває безликий час чи зими, а чи, може, осені»	134
«Як хочеться все кинути й піти»	135
«Лиши мені стежину неясну»	136
«Якщо піти – якщо піти ізвідси»	138
МОЛИТВА (за мотивами молитви св. Франциска Ассізьського)»	139
«Це твоє право – стати стіною храму»	140
«І знову я запливаю в глибоку ніч»	142
«Аве Марія, Аве!»	143
«Неділя прощена. А я – прощена?..»	144
«Якщо ти не будеш у себе вірити – вірити буду я»	146
«Ти гадаєш – забула я тебе»	147
«Видихну словом терпким і непрошеним»	148
«Твій біль живий. Живіший за живе»	149
«Ще не грудень, але вже і не осінь – іменита іменинниця»	150
«Це час мовчань, закритих передпліч»	151
«І сніг пішов. І все інакшим стало»	152
«Може, й справді, оживаю там я»	152
«Найдовший ранок, коли зріє сніг»	153
«Переживи моє затишшя»	154
«Мружаться фари. Тьмяних облич не видно»	155
«Бачиш, яка ця ніч припорошена?»	156
«За вікном замело – ні землі, ні небес»	157
«Як у цю ніч, у цей вітер, що дихає снігом, вставати і йти?»	158
«Щаслива всім, що маю і усім, чого не маю і не буду мати»	159
«Що в цій зимі такого?»	160
«Чекає час відправного знаку»	161

«Оглушлива тиша – не вірю собі і світу»	162
«Зима мудрує білий зліпок»	163
«Це – життя. Це – Різдво»	164
«Ночі шепочуть морозними зорями Водохреща»	165
«Гуде залізо поїздів нічних»	166
«Відлуння поїздів крізь ніч, і сніг, і сні»	167
НА ПЕРОНІ В ІРПЕНІ»	168
«Я живу за тривожним розкладом»	169
«Ці кілька тихих днів інерції зими»	170
«Ідеш. І за тобою вітер таки прибився, як пес»	172
«Останнім снігом огорта зима»	174
«Ти знаєш – поки літо знов»	175
«Тримайся... Березень... Усе пливе»	176
«Весна міняє биті вітражі»	177
«Засади свою вулицю врешті кленами»	178
«Так хочеться піднятися над собою»	179
«Ломлять тіло, ламають душу гострокуті незграбні дні»	180
«Вербна неділя. Верби поламані»	182
«Я знаю, ти – звідти, де квітне цикорій»	183
«Тримай цей бій, моя безсмертна рать!»	184
«Це тектонічні виверти доби»	185
«У цьому світі плину та експресії»	186
«Ми – із тих, хто лишилися тут, в цьому царстві безправ'я»	187
«Усе, як завжди – хижо і безтямно»	188
«Нашарувавши кільця поколінь»	189
«Останні крихти часу уночі»	190
«Коти, коти у безвість крижану»	191
«Прошу не спокою – долі високої»	192
«Господи! Агонію людського безумства»	193
«Вона і є – наріжний камінь»	194

РОЗДІЛ	2
«ЦЕ ТАКА ПОТРЕБА В ТОБІ І СЛОВІ»	195
«Стежини й трави в місячній розливі»	196
«У всьому суть глибинна є своя»	197
ПЕРШИЙ СНІГ	198
«Творити тишу важче, ніж слова»	199
ПРОЛІСОК	200
«Колихався ранок на жоржині»	201
ДІДОВА ХАТА	202
ПРОВІДЖАННЯ	204
«Ой, мамо, мамо! Ще в твоїх каструлях»	205
«Пусти у ліс – там визріли суниці!»	206
«Щемить мені, як серце на погоду»	207

«Дощ сипав так, мов яблука трусили»	208
ЗАПИТАННЯ	210
ЗА КАВОЮ	211
ВАЗА У СПАДОК	212
ПРОВОДИ	213
ОЧІКУВАННЯ	214
РОЗЛУЧЕННЯ	215
«Ми лісом блукали на запах суниць»	216
РІДНОМУ МІСТУ	217
ЗА НАШИМ БУДИНКОМ	218
ВЕСНА	220
МАШИНІСТУ ПОТЯГУ	221
«Дитя черевики знімало з діда»	222
«На чорнобривцях – тонкошкірий сніг»	223
«Він знав – це останній його листопад»	225
«Залиште мене у спокої, отут, де нескошені трави»	226
«Коли в лахміття все життя роздерте»	227
НЕ З ЛЮБОВІ	228
ЗА ГОДИНУ ДО ВЕСНИ	229
«Говорить тиша. Слухай і мовчи»	230
«Хочу стати сміливою, щоби бути собою»	231
«Я живу між видихом і вдихом»	232
«Річка в ніч і співає, і кумкає»	233
«Хто я тобі у цьому світі спроб і помилок»	234
«Моє майбутнє – це твоє минуле»	235
«Інколи – тонко. Тонко і страшно»	236
«Олівець я – графіт і дерево»	238
«А на зміну осені – знову... літо»	239
ІМ'Я ТВОЄ	240
«Набираю твій номер, наче беру акорд»	242
«Сильною – у любові. Ніжною – там, де сила»	243
«Просто час такий – перемовчати»	244
ВОСТАННЄ	245
«Неначе вигоріла земля – стеблини жодної»	246
«До ночі – вірші. І весь день пливе»	247
ЯНГОЛУ	248
«Лишилося – у сон, як у мішок»	250
«Коли все стане учорашнім»	251
«Усе – як було. А на вчора не схоже»	252
«Вже майже грудень. Тиждень карантину»	252
«На повну – соки в дереві»	253

«Королевичу мій! Ти – живий, із бою! »	254
«Коли ти їдеш, мені залишаються всі дощі»	255
«І що не травень – розливає хміль»	256
«Ти сьогодні мене не клич»	257
«Не розбазарити б найдорожчого»	258
«Відхлинуло... І все пішло на дно»	260
«Я проживаю всі твої гріхи»	261
«Десь податися б – за душею»	262
«Повний місяць як німб зійшов»	263
«По-святковому урочисто сніг лягає на сонне місто»	264
«Сніг, із якого можна зробити камінь»	265
«Я вся перед тобою, як і є»	266
«А на Різдво несподівано тихо-тихо»	267
БЕЗ ПРИСВЯТИ	268
«Відцвіли і яблуні, і вишні»	269
«Надходить час любити й не мовчати»	270
ДО СИНА	271
«А на тій зупинці – пізня осінь»	272
«Як часом важко на оцій землі»	273
«Спасибі, Боже, за оцей двобій!»	274
«Ген край небес – лебідка»	275
«Цей ліс, що мене частина»	276
«Ще не було ні списа, ні кресала»	278
«Весна перетікає в літо»	280
«Розплітала доленьку – на вітрах»	281
«Чи то тім'ячко не заросло»	282
«Розлилася туга титанова»	283
«Мої листи вертаються назад»	284
«Сплелись вітри у сухожиллях віть»	285
«Не збуди щемливу ніжність»	286
«Так не цілують. Так – жалять безвинно»	288
«Тільки любов по собі залишить найдовшу пам'ять»	289
«Знов на планеті – осінь»	290
«Між нами зв'язок павутинки тонший – за дріт міцніший»	292
«І де б не жив, коли б і як ти не перейшов межу рекордів»	294
«Благословен цей дім, і поріг його»	295
«Заснути до того, як туга всю душу залле»	296
«Ні берега, ні зірки, ані дна»	297
«Бувають дні, занурені у тишу цю»	298
«Увечері мене лишається, як у жменях води»	299
ПЕРЕХРЕСТЯ	300
«Не ом이니 мене милістю бути з Тобою поряд»	302

«Та тиша тільки тліла у тобі»	303
«Жити хочеться. Несамовито – жити!»	304
«Де причал мій? Мій берег пологий?»	306
«Ми з тобою вітрами вінчані»	307
«Якщо ти поїдеш – благословлю. Значить, так треба»	308
«Ще один день без тебе зійшов і канув»	309
«Самотня ніч – холодна і росиста»	310
«А душа спокійна і готова»	311
«Не приєднатись до полчищ, спотворених злобою»	312
«Сонце стікає за край, і небо вітри кошлатять»	313
«Чом нас розвів у часі, мов каравели, Бог?»	314
«Цей світ без нас, напевне б, не збіднів»	315
МОБІЛІЗОВАНОМУ	316
«Одколовся окраєць місяця од ночі повної»	317
«Де соснами все небо позавішував»	318
«Підземні ріки неба прагнуть теж»	319
«Говори квітами, говори ритмами»	320
«Ця осінь пахне медом і корицею»	321
«Візьми мене у музику свою»	322
У ПІДЗЕМЦІ	323
«Коли день остигає сонячний»	324
«Я ближче, ніж ти думаєш. Я – поряд»	325
«Коли світанок осінь наворожить»	326
«У чужому місті, що пахне кавою»	327
«Ну що ж ти робиш? Я ж не кам'яна!»	328
«Цілунок один відкриває Пандорин ящик»	329
«У тебе тепло, тихо і просторо»	330
«Ти. Вечір і вогонь. І тиша недаремна»	331
«Що ж бо – час дивитися на сніг»	332
«Осіннє небо сонцем інкрустоване»	334
«І що у дні осінні треба нам»	335
«Поговори зі мною ніжно і неспішно»	336
«Ти пишеш літо. Знову пишеш літо»	337
САД	338
1. «Мій сад ще не родив. У нім ще не знаходять»	338
2. «Літо на вітах грушевого саду»	339
3. «Це така потреба – в Тобі і Слові»	339
4. «Як добре у світі твоєму!»	340
5. «Полоснула осінь полохливе літо охолодженим дощем»	342
6. «Відходив сад і прищепив серце мені своє»	343
7. «Кажуть, Час за садом нашим уже прийшов»	344
8. «В моєму світі у цвіту сади»	345
«Рідний дім. Весь світ – за ворітьми»	347

«В обхід тривогам»	348
«На кінчику, вістрі, на грані»	349
«Хіба безслідно минає бувше»	350
ІЗ ЛИСТІВ ЖІНКИ ЗІ СХОДУ	351
«Бо час. Бо Введення. Бо ніч»	352
«Усе не втямлю – і для чого»	353
«Як пахне цвіт і персиків, і вишень»	354
«Запала тиша, мов зірвала голос»	355
«Я поринаю в дощ. Бо я сама така»	356
«Ця ріка в моїх снах вже була»	357
«По колу пущені слова»	358
«Життя, життя... Спіткнувся – і пропав»	359
«Будь зі мною ніжним і відвертим»	360
«Серце не може битися напоказ»	361
«Намарне серед марного»	362
«Се ніч. Вітри дерева бгають»	363
«Ще світ, що сон – прозорий і оголений»	364
«Окресли вечір в літнім місті»	365
«У снів моїх солоний післясмак»	366
«Зійти б на станції в нечас»	367
«Бери мене, як скелю. А затим»	368
«Ніч спокою, і спогадів, і свята»	369
«Чомусь, обернена на птаха»	370
«Нам круто ніч на двох заварена»	371
«Цей вечір, танучи, п'янить»	372
«Люблю іти, щоб сніг на віях танув»	373
«Може, ти – метелик, отой, від змаху чиїх крильцят»	374
«Так і живу – творю своє панно»	375
«Це тільки мить. Короткий спалах – мить»	376
«Останній літній вечір неліта»	377
«Зрілий серпень зійшов на шепіт»	378
«І навіть сніг, якому все одно»	379
«Ніч клинописом перепише»	380
«Розбираю свій рай, мов пташине гніздо»	381
«Життя, бува, вигадливим багате»	382
«Там, де немає нас, у снігах Карпат»	383
«Різдво в смереках тихе і м'яке»	384
«Мій тихий сон просякнуто тобою»	385
«Перекажи себе мені – ми тут загублені надовго»	386
«Переійменуй цей час по-своєму»	387
«Це тектонічні виверти доби»	388
«Ніхто не знає, хто кому не брат»	389
«Отак, освідчившись несміло»	390
«Кругом – вершини. І одна – щоденна»	391